

KEMENESALJA

A z Országos Szociálista Kommunista párt czellődműiki csoportjának hivatalos lapja.

Megjelen minden csütörtökön és vasárnap reggel.
 Előfizetési ára: Egész évre 24 korona, félévre 12 korona, negyedévre 6 korona.

Egyen szám ára
 40 fillér.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:
 Korona-szálloda, 3. számú szoba
 Ide intézendők a szemlelmi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pényvilletékek.

A szombat-vasárnapi sajtóestély

Az újságírók, a nyomdászok, lapjukban mindig csak mások ünnepeiről, mulatságáról számolnak be, irnak és szednek riportokat, míg ők maguk szerényen és a névtelenség homályában végzik a sajtó utján való felvilágosítás gyönyörű, de egyben idegfeszítő munkáját. A közönség-megveszi az újságot, elolvassa, félredobja. Azzal már nem törődik, hogy liknek az ayyán, kiknek a kezén keresztül jut az ő agyába, az ő kezébe az újság tartalma. A közönség többnyire nem ér rá tudni rólok. Most azonban tudatni akarnak magukról. Meg akarják mutatni, hogy a rendes napi sajtón kívül mit tudnak produkálni. Most tizenötéztendő is a lap, amely Czellődműik közönségének az érdekeit szolgálta és szolgálja mindig. Tizenöt ész-tendő igaz nem nagy idő, de egy lap életében, a sajtó munkásainak életében mégis több, mint másnak az életében.

Sajtóestélyt rendez a Kemenesalja kis sajtótábor. Nem a Kemenesalja üzenetive fennállása miatt rendeződik a sajtóestély, hanem a sajtóestély rendezése miatt kapcsolódik a lap jubilálása is az estély kérételebe. Csak természetes, hogy ez a sajtóestély vagy el sem következhet, vagy nem állana olyan magas nívón, ha nem az rendezné, aki ezelőtt üzenetesz-tendővel mint szerény kis nyomdász kezdte meg pályáját a Kemenesaljánál. **Lencs Géza**, a Kemenesalja szerkesztője gondoskodott róla, hogy ez az estély ne vesszen el a sablonok labirintusában, hanem művészi nívóra emelkedve, hosszú időre bevéve legyen földi-város közönségének emlékezetében. Mint mult számunkban jeleztük, a sajtóestély teljes programját **Lencs Géza** írta. S az összevágogatott szereplők előadásai csak hozzá fognak járolni a sikerhez. Az a nem mindennapi dolog történik ez alkalommal, hogy czellődműiki a program szerzője, czellődműikiek az előadók és ami a legszenzációsabb — czellődműiki vonatkozásúak az erre az alkalomra írt darabok is.

Szombaton 2-án és vasárnap 3-án este 9 órákor kezdődik az estély. Itt kösöljék a részletes programmot és a szereplők névsorát:

1. *Tizenöt ész-tendő.* Elmondja: **Lencs Géza.**

2. *Szomorú a hajdriyyerek.* (a Kemenesalja legelső számában megjelent vers.) Zenejét szerze és hegedűn kíséri: **Barabás Ernő. Énekli: Fenyvesi Bóniike.**

3. *A legcsarnek elől.* Aktuális verses monolog. Elmondja: **Relch Nunci.**

4. *Jónnek a psztiik.* Egy felvonásos vígjáték. Történik Simonyiban. 1919. júliusban. Szereplők: István gazda; Koczor Dani. Asszony: Fenyvesi Bozaike. Nevelt fiúk: László Kálman, Pesti urc; Nagy Antal. Pesti hölgy: Gróf Maneiika.

5. *Páriis apacs-ldnc.* Bemutatják: **Kominek Antal** táncatnár és uelje.

6. *(Sláger.) Búlasolt as uram!* Vígjáték. Történik Czellődműikön 1919. nyáron. Szereplők: Vasuti kalauz: **Kovács Károly** (kalauz). A felesége: **Reich Nunci.** Újságíró: **Dobos Gyula.** Vasuti értesítő: **Szoka István.** Háztartási alkalmazott; **Kovács Lenke.** Cipész: **(Nem engedi kiírni a nevét).** Hadifogoly; **Kerekes Jenő.**

Ságó: **Horváth Gyula** (a vasutbiztosító irodistája).

Azért határoztuk meg az estély kezdetét 9 órában, hogy senki se késsek el. Aki 9 óra után jön, azt a vöröadr addig nem engedi be, míg az akkor játszandó számnak vége nem lesz. — A vasárnapi táncokat **Kominek** táncatnár rendezi. A rövid szünetek közt zene.

Helyárak: Tánclászek: 15 K, a többi sorok 10 K, állóhely 5 K. — A tiszta jövedelem a sajtóalpra fordítottik. Felfűfizetéseket a Kemenesalja nyugtáz. — Kétpénzt nem fogadunk el. — Jegyek péntektől kezdve váltathatók **Dinkgreve Nándor** papirkereskedésében.

jezést, hogy magyar röplők bombázták Csap városát. Ezt azonban azért tettük, mert a román csapatok ezt a környéket ellenünk felvonulási területnek használták fel. A jegyzékbe foglalt mindhárom pontra igenlő feleletet adott s többek ezeket mondja:

Kívánságainak szives örömezt teszünk eleget, hogy bemutassuk az egész világ proletáriátusának újból békekészségüket, bizonyítsuk, hogy a burzsoázia rágalmazó hadjárata, melyet velünk szemben indított, aljas és gyalázatos, aknamunka. Újból beakarjunk bizonyítani az egész világ minden dolgozó elől, hogy a Magyarországi Szocialista Szövetséges Tanácskörtársaság rákényszerült saját jeterdekeében, a párisi békekönferencia által kszabott határainak védelme érdekében arra, hogy vörös hadserögeknek csapatait legyverbe azólítsa, ellentámadásba köljje.

Amikor mindezekről Önt önnepélyesen biztosítom, engedje meg tisztelt elvtárs, hogy arra kérjem Önt, hogy azokat az elvtársainkat, azokat a proletárokat, akiket a cseh-szlovák csapatok visszavonulónk közben a Magyarországi Szocialista Szövetséges Tanácskörtársaság területéről elhurcoltak, részeseitök emberséges bánásmóddban.

Kérjük Önt arra, hogy azeket a proletárokat kezelje a szocialista szolidaritásáva és bocsássa öket minél hamarabb szabadon, hogy itt a Magyarországi Szocialista Szövetséges Tanácskörtársaság területén kivethessék részüket a szocializmus alkotó munkájából.

Végül ismételtén kérem, ös is gondolkodjék arról, hogy a cseh-szlovák körtársaság csapatai a semleges zónának a mi határainkon innen eső részére ne lépjenek föl, azon a területen ne rekvirálljanak és ne fogatogassanak.

A nagypírilti hadifogoly.

Elcsigázott, fáradt fiatalember jött be **Dinkgreve Nándor** elvtárs papirkereskedésébe. Láttuk orosz saptájáról, hogy fogságból jön. Az értelmes nagypírilti volt fogoly, névszerint **Jene Lajos** elmondott néhány érdekes dolgot: — Karacsóvban voltam és kétesred-magammal jötünk haza májában. A határon, **Volócznál**, mikor a vonatunk megérkezett, fehér tisztek fogadtak bennünket. Bevágongoroztak bennünket a marbakossikba, 70—80 embert egy kocsiba, előbb **Kassára** vitték bennünk. Ott tudtuk meg, hogy nem jöheltünk haza, hanem elvissztek bennünket **Csehorországba**. Ott, **Pardovica** nevű városban voltunk három hétig megfigyelés alatt. Az élelmiszér kimondhatatlan rossz volt. Az új termés **Csehorországban** csak három hónapig lett volna elegendő. Azután **Józsefsádtba** vitték bennünket, s utközben még a gyerekek is kavicsal dobálták bennünket, a katonák pedig lököpödték, hogy — **Bitang bolsevikiek!** ... A kiséró órák megmagyarázták, hogy mi nem vagyunk bolseviktár, hanem **Oroszországból** jövünk, de hibba. Csak amikor a magyarokkal megköttötték a fegyverszüneti szerződést, bántak velünk kimóletesebben. Velünk nem dolgoztattak, csak az elfogott vörös katonákkal.

A csehek és Kun Béla elvtárs jegyzéke.

Hozzá vagyunk szokva, hogy ellenségéink, sőt azok is, akik barátságot színelnek velünk szemben, minden alkalmat megragadnak, hogy komplikációkat próbáljanak előidézni Tanácsmagyarországban. Ha bármilyen kis sérelem esik ezeken a műérékenyekdőkön, sietnek tiltakozni, jegyzékezni, de arról szerelnek hallgatni, amikor ugyanök m

Ez a jellemző ellenségés tény hozzájárul a semleges zóna megsértéséhez, annak megállapítására kényszerít, hogy a magyar csapatok nem tartják be a fegyverszüneti feltételeket. Ugyancsak tiltakozik a bolsevik propaganda ellen, amit cseh szlovák területen üznek, részint a magyar csapatok visszavonulásaokr hátrahagyott gnyökök, részint

cseh-szlovák területén. A cseh-szlovák kormány feentelje, hogy jóvátételt kérjen a magyar csapatoknak mind a visszavonuláskor, mind azután cseh szlovák területen elkövetelt rendszeres pusztításokért. Kun Béla elvtárs mindjárt válaszolt a jegyzékre, melyben sajnálkozásának ad kife-

rokkal állanak szemben, mindent elődólnak és megfufnak. A hatal kszórák vörösek, csak az öregekbe féhérek. — **Budapestben** nagyon szép beszédet tartottak, mikor megsértettünk. Most nyolc heti szabadságot kaptam, szelán bevonulok.

vetnek, illetve megverte. A cseh miniszterelnök jegyzéket intézett Kun Béla elvtárs, külügyi népbiztoshoz, mely szerint a cseh-szlovák kormány a lehető legerőlyesebben tiltakozik az ellen, hogy a magyar röplők július 24 én bombázták Csap cseh-szlovák városát.

